

# بررسی احساس کهتری

## در نوجوانان

### و نموده برخورد با آن

ارزش کند با سایر کودکان برخورده مثبت خواهد داشت. برداشت منفی از خویشن، کودکان را به کناره گیری و انزوای از دیگران می کشاند.

وقتی کودک احساس ارزش کند با سایر کودکان برخورده مثبت خواهد داشت. برداشت منفی از خویشن، کودکان را به کناره گیری و انزوای از دیگران می کشاند.

کودکی که خود را پایین تراز دیگران ببیند به واکنش هایی از قبیل ۱- جلب توجه ۲- فرست طلبی ۳- تبول نقص خویش ۴- گرفتن استقام دست می زند. (راجرز، ۱۳۵۷).

احساس کهتری به رشد اجتماعی کودک لطمه می زند. وقتی کودک خود را پایین تراز سایرین ببیند و دید مثبتی نسبت به خود نداشته باشد با دیگران در نمی آمیزد و از تماس و برخورد با آنان پرهیز می کند.

#### بررسی احساس کهتری نوجوانان

سه بررسی در زمینه احساس کهتری با روش توصیفی به راهنمایی اینجانب توسط دانشجویان رشته مشاوره دانشگاه اصفهان انجام گرفت. در این بررسی ها از پرسشنامه

خویشن همراه است. در این صورت فرد احساس هایی از این قبیل دارد:

- ۱- احساس درماندگی
- ۲- احساس نایمی
- ۳- احساس تنهایی
- ۴- احساس عدم اطمینان
- ۵- احساس رنجش
- ۶- احساس بچی

(مالنز ترجمه قراچه داغی ۱۳۶۸) احساس کهتری از ارزیابی نادرست فرد از خویشن ناشی می شود و بر عدم کارایی واقعی یا خیالی مبنی است.

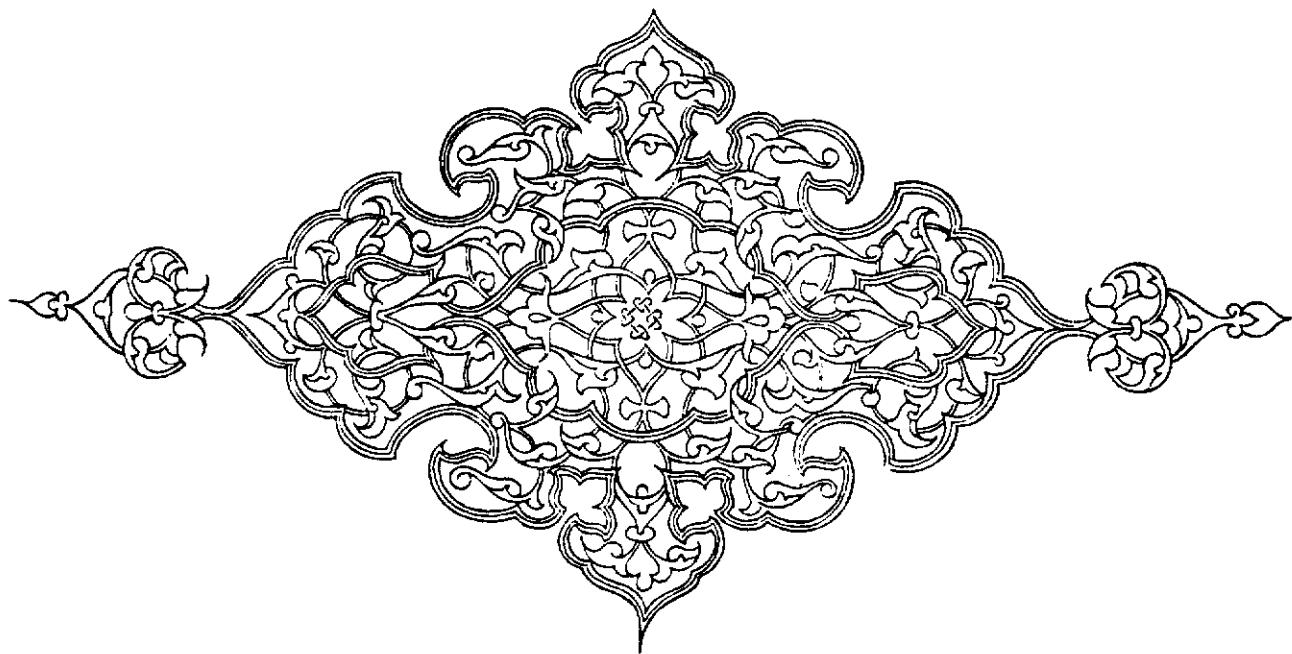
احساس کهتری به وسیله خانواده، گروه همسن و جامعه به وجود می آید. احساس کهتری دارای نشانه های زیر است:  
۱- فرد نسبت به انتقاد دیگران حساس است، ۲- خود را هدف همه انتقادات می داند، ۳- از مردم کناره گیری می کند، ۴- بیش از انسازه از دیگران چاپلوسی می کند، ۵- دیگران را تحقیر می کند و ۶- در موارد رقبات آمیز واکنش های نامطلوب نشان می دهد. (نوایی نژاد، ۱۳۶۵).

راجرز (۱۹۵۷) معتقد بود که اگر خانواده برای کودک بها و ارزش قائل شود و با او محترمانه رفتار کند، کودک مفهوم مشتبی از خویشن پیدا می کند و برای خود ارزش قائل می شود. وقتی کودک احساس

نوزاد آدمی با ناتوانی کنشی متولد می شود و نمی تواند به تنهایی با محیط اطراف سازگار شود. به نظر آدلر (۱۹۴۵) انسان دارای ارگانیزمی زبون و حقیر است. این احساس زبونی و حقارت در خودآگاهی فرد وجود دارد. تلاش آدمی برای غلبه بر این احساس، به سازگاری او می انجامد. اگر آدمی بتواند با محیط سازگار شود دارای (هویت توفیق) و چنانچه سازگار نشود دارای (هویت شکست) خواهد شد (گلاسر، ۱۹۷۵).

احساس کهتری از ارزیابی نادرست فرد از خویشن ناشی می شود و بر عدم کارایی واقعی یا خیالی مبتنی است.

احساس کهتری نوعی احساس ناکاملی یا ناتمامی در زندگی است. احساس کهتری از سه تجربه سرچشمه می گیرد:  
۱- احساس ناتوانی  
۲- احساس ضعیفتر بودن از بزرگسالان  
۳- احساس تابع بزرگسالان بودن،  
(دکتر منصور ۱۳۶۹).  
احساس کهتری با باز خورد منفی از



نمی پسندیدند. در مجموع دختران و پسران داشت آموز در زمینه جذابیت، تفاوت معناداری نداشتند ( $\chi^2 = 1/04 < 0.05$ ). دختران بیش از پسران علاقه به تنها ۴۸ درصد داشتند و ۲۹ درصد پسر، پسران و دختران تقریباً به صورت یکسانی از سرزنش شدن به وسیله والدین بیم داشتند (۳۳ درصد پسر و ۳۲ درصد دختر). ۴۶ درصد از دختران و ۲۷ درصد پسران تردید در تصمیم‌گیری داشتند. همچنین ۳۹ درصد دختران و ۲۳ درصد پسران فکر می‌کردند که در زندگی خود شانس ندارند. ۳۹ درصد دختران و ۳۰ درصد پسران توقعات والدین را بیش از حد می‌دانستند. ۳۰ درصد دختران و ۱۴ درصد پسران ابراز می‌داشتند که والدین آنان را درگ نمی‌کنند. نیمی از دختران ترس از ابراز خویشن داشتند و ۴۰ درصد معتقد بودند که جامعه نسبت به دختران تبعیض روا می‌دارد. در مجموع دختران و پسران برخورد والدین و اولیای مدرسه را متفاوت نمی‌دانستند و از نظر اعتماد به نفس، تفاوت معناداری نداشتند.

#### بررسی سوم:

این بررسی در نمونه‌ای ۱۰۰ نفری از داشت آموزان دوره راهنمایی اصفهان انجام

شهری بیش از داشت آموزان روستایی با دیگران مقایسه می‌شدند (۴۵ درصد شهری و ۳۵ درصد روستایی)، همین مسئله باعث احساس کهتری آنان شده بود. داشت آموزان شهری و روستایی تقریباً به یک اندازه (۴۱٪ و ۳۰٪ درصد) از طرف والدین درک نمی‌شدند. نتایج این بررسی نشان داد که دختران بیش از پسران از جنسیت خود ناراضی بودند. (۱۸ درصد دختر و ۱۲ درصد پسر). درصد بیشتری از دختران از تنها یی لذت می‌بردند (۴۶ درصد دختران) در بیان علت احساس کهتری، داشت آموزان

به توقعات بیش از حد والدین، تبعیض بین فرزندان، سرزنش و تحقیر آنان، عدم تفاهمن و بدبودن وضعیت اقتصادی اشاره کرده بودند.

#### بررسی دوم:

این بررسی در نمونه‌ای ۲۰۰ نفری از داشت آموزان دیبرستانهای اصفهان صورت گرفت. (احمدی و تصاعدیان - ۱۳۷۲) پاسخ این داشت آموزان به پرسشنامه احساس کهتری نشان داد که پسران بیش از دختران به وضع ظاهری و هیکل خود حساسند.

۱۵ درصد پسران و ۱۰ درصد از دختران شکل ظاهری خود را قادر به خواندن نمی‌دانستند. داشت آموزان

استفاده شد. برای تدوین پرسشنامه استد مقوله‌های مربوط به احساس حقارت از منابع مختلف استخراج گردید و برای هر مقوله پنج سؤال طرح گردید. سؤالها از نظر محتوا، تمام جنبه‌های احساس حقارت را شامل می‌شد و بوسیله متخصصین تأیید شد، پرسشنامه در یک نمونه کوچک از داشت آموزانی که اظهار احساس حقارت می‌نمودند اجرا گردید و اعتبار بیرونی آن بیش از ۷۰ درصد مشخص گردید. این بررسی‌ها به صورت زیر بود:

#### بررسی اول:

۱۷۹ داشت آموز دیبرستانهای اصفهان و روستاهای حومه در نمونه تصادفی به پرسشنامه احساس کهتری پاسخ دادند (احمدی و اعتماد - ۱۳۷۱) نتایج نشان داد که ۳۱ درصد داشت آموزان شهری و ۴۲ درصد داشت آموزان روستایی خود را به اهانت نمی‌دانستند. ۳۶ درصد از داشت آموزان شهری و ۴۳ درصد از داشت آموزان روستایی احساس تنها می‌کردند و می‌گفتند که دولستان زیادی ندارند. ۳۵ درصد از داشت آموزان شهری و ۴۳ درصد از داشت آموزان روستایی انگیزه کافی برای درس خواندن نداشتند و خود را قادر به خواندن نمی‌دانستند. داشت آموزان

- پذیرد.
- ۱۳ - توجه به ناتوانی یادگیری و ندانستن شیوه مطالعه در نوجوان بشود تا هرگونه ضعف درسی، به تبلیغی و بی توجهی نسبت داده نشود.
- ۱۴ - به تفاوت های فردی نوجوانان در زمینه استعدادها و علاقه های توجه شود و به آنان در جهت شکوفایی استعدادها و علاقه های کمک شود.

#### منابع :

- احمدی، سید احمد و اعتمادی، عذر (۱۳۷۱)، بررسی میزان همبستگی بین علل احساس حقارت و علائم احساس حقارت در نوجوانان دیبرستانی پسر و دختر شهر و روستاها. پایان نامه کارشناسی رشته مشاوره.
- احمدی، سید احمد و تصاعدیان، مهری، (۱۳۷۲)، بررسی شناسایی میزان احساس حقارت همراه با زمینه باب و مقایسه بین دانش آموزان دختر و پسر مقطع دیبرستان. پایان نامه کارشناسی رشته مشاوره.
- احمدی، سید احمد و مژمن، فربیان، (۱۳۷۳)، بررسی میزان احساس حقارت در نوجوانان دختر و پسر مدارس راهنمایی ناحیه ۳ اصفهان، پایان نامه کارشناسی رشته مشاوره.
- مالتز، ماکسول، روانشناسی تصویر ذهنی، ترجمه مهدی فراجه داغی (۱۳۶۸) تهران، انتشارات شباهنگ.
- منصور، محمود (۱۳۶۹) احساس کهتری، چاپ سوم، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- نوابی نژاد، شکوه (۱۳۶۵) رفتارهای بهنجار و نابهنجار کودکان و نوجوانان، چاپ دوم، تهران، انتشارات ایتكار.

- Adler, A (1954), *understanding Human Nature*, Conn. A Fawcett Premier Book, Inc.,
- Adler, A. (1973), *Individual Psychology*, New Jersey, Little field, Adam & Co.
- Glasser, w. (1965), *Reality Therapy*, New York, Harper & Row Pub.
- Rogers, C. (1975), *Client - Centered Therapy*, Boston, Haughton Mifflin Co.

۲ - در محیط خانه و آموزشگاه فرصت های اقدام و شرکت در فعالیت های جمعی بوجود آید و به نوجوان وظایفی در حد خودش سپرده شود.

۳ - بر نقاط مثبت شخصیت نوجوان تأکید شود و از سرزنش او و توجه به جنبه های منفی رفتاری او پرهیز شود.

۴ - با خطا های رفتاری نوجوان درست برخورد شود و در تشخیص و ارائه راه حل به صورت عالمانه عمل شود.

۵ - از زدن برچسب های منفی بر نوجوان جلوگیری شود.

۶ - مهارت های سازگاری اجتماعی آموزش داده شود و فرصت های لازم برای کسب این مهارتها ایجاد گردد.

کودکی که احساس سرخوردگی و ناتوانی داشته باشد و چنین تصور کند که از او هیچ کاری ساخته نیست به انجام کار اقدام نمی کند. انجام ندادن و اقدام نکردن باعث تجربه نکردن می شود و مهارتهای عاطفی و اجتماعی در کودک شکل نمی گیرد.

۷ - فعالیت های گروهی تشویق گردد و نوجوان را به شرکت در آن فعالیت ها ترغیب نمایند.

۸ - ابراز وجود و جرأت آموزی آموزش داده شود و برنامه های لازم برای آن تدوین گردد. بهتر است این آموزش ها به صورت گروهی باشد.

۹ - زمینه عملی برای تغییر طرز فکرها و برداشت های منفی ایجاد شود.

۱۰ - با نوجوان کناره گیر، برخورد تخصصی شود. ابتدا با او ارتباط مشاوره ای ایجاد شود و آنگاه در جهت مطلوب هدایت گردد.

۱۱ - به نوجوانی که دچار نقص عضو است برای سازگاری جمعی کمک شود.

۱۲ - مشاوره خانوادگی برای تغییر روابط و تصحیح مناسبات خانوادگی انجام

گرفت (احمدی و مؤمن - ۱۳۷۳) و نشان داد که دختران بیش از پسران به وضع ظاهری خود اهمیت می دهند (۲۶ درصد دختران و ۱۶ درصد پسران). تفاوت آنها معنادار بود ( $2/95 = 0/05^2$ ). همچنین دختران بیش از پسران کمروی داشتند (۴۵ درصد دختران و ۳۳ درصد پسران). از نظر اعتماد به نفس تفاوتی بین دختران و پسران نبود. ۶۹ درصد دختران و ۷۱ درصد پسران برخورد والدین را مناسب می دانستند.

#### برخورد، احساس کهتری

نتایج این بررسی ها نشان داد که احساس کهتری شامل احساس تنها، کناره گیری، احساس جذاب نبودن و اعتقاد به درک نشدن از طرف والدین می شود. این گونه عکس العمل ها مطمئناً به رشد عاطفی و اجتماعی نوجوان لطفه می زند. با اینکه به نظر آدلر (۱۳۷۳) احساس حقارت نشانه غیرعادی بودن نیست ولی اگر این احساس به وسیله عوامل خارجی ثابت شود کودک مورد بسی مهربی و بسی توجهی والدین و اطرافیان قرار می گیرد و اگر نتواند به صورتی جبران کند باعث سرخوردگی و احساس محرومیت او می شود. کودکی که احساس سرخوردگی و ناتوانی داشته باشد و چنین تصور کند که از او هیچ کاری ساخته نیست به انجام کار اقدام نمی کند. انجام ندادن و اقدام نکردن باعث تجربه نکردن می شود و مهارتهای عاطفی و اجتماعی در کودک شکل نمی گیرد.

برای برخورد با احساس کهتری باید به تدابیری عملی اندیشید. تدبیر عملی زیر می تواند برای مقابله با احساس کهتری مؤثر باشد و به رشد عاطفی و اجتماعی نوجوان کمک کند:

- ۱ - جو اعتماد و فضای پذیرش در خانواده ایجاد شود و شرایط اعتماد یعنی خلوص، احترام، تفاهم و رازداری ایجاد شود.